

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאימרא												
ואלו מותרין: חולין שאוכל לך, כבשר חזיר, כעבודת כוכבים, כעורות לבובין, כנבילות וטרפיות, כשקצים ורמשים, כחלת אהרן וכתרומתו - מותר.												
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא - פותחין לו פתח ממקום אחר, שלא יקל ראשו לכך.												
טעמא דאמר חולין שאוכל לך, הא אמר לחולין שאוכל לך - משמע לא לחולין ליהוי אלא קרבן												
מני מתניתין?												
אי רבי מאיר												
הא לית ליה מכלל לאו אתה שומע הן												
ואלא רבי יהודה												
היינו רישא												
אידי דקתני כבשר חזיר, כעבודת כוכבים, להכי קתני חולין.												
הכי קתני, ואלו מותרין כחולין: כבשר חזיר, כעבודת כוכבים.	רבינא:											
ואי לא תנא חולין, הוה אמינא בעי שאלה, ומי איכא לאסוקי על דעתא הכי?												
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא - פותחין לו פתח ממקום אחר	הא מדקתני סיפא:											
מכלל דרישא לא בעיא שאלה												
אלא מחוורתא, חולין ממילא נסבה.												
מנהני מילי?												
אמר קרא: (במדבר ל) איש כי ידור נדר לה', עד שידור בדבר הנדור.												
אי הכי, אפילו בדבר האסור נמי, דהא כתיב לאסור איסר על נפשן												
לאסור איסר מבעי ליה												
איזהו איסר האמור בתורה כו'.	לכדתניא:											
האומר לאשתו הרי את עלי כאימא כו'.												
הרי את עלי כבשר אימא, כבשר אחותי, כערלה, וככלאי הכרם - לא אמר כלום	ורמינהו:											
לא אמר כלום מדאורייתא, וצריך שאלה מדרבנן.	אביי:											
הא בתלמידי חכמים, הא בעם הארץ	רבא:											
הנודר בתורה - לא אמר כלום	והתניא:											
וצריך שאלה לחכם	ואמר רבי יוחנן:											
ותלמיד חכם אינו צריך שאלה.	ואמר רב נחמן:											
הנודר בתורה - לא אמר כלום, במה שכתוב בה - דבריו קיימין	תניא:											
בה ובמה שכתוב בה - דבריו קיימין.												
במה שכתוב בה - דבריו קיימין	קתני:											
בה ובמה שכתוב בה צריך למימר?												
לא קשיא: הא דמחטא אורייתא אארעא, הא דנקיט לה בידיה, מחטא על ארעא - דעתיה אגוילי, נקט לה בידיה - דעתיה על האזכרות שבה.	רב נחמן:											
ואיבעית אימא: דמחטא על ארעא, והא קמ"ל, דאע"ג דמחטא על ארעא, כיון דאמר במה שכתוב בה - מהני, וזו ואין צריך לומר זו קתני.												

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
 story-מעשה O

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
ואי בעית אימא: כולה נמי דנקיט ליה בידיה, והא קמ"ל, כיון דנקיט ליה בידיה, אע"ג דלא אמר אלא בה, כמאן דאמר במה שכתוב בה דמי.											◊
קונם שאני ישן, שאני מדבר, שאני מהלך, האומר לאשה קונם שאני משמשך - הרי זה בלא יחל דברו.											■
קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר, אמר רב - יהודה אמר רב: אל ישן היום שמא ישן למחר	איתמר: [רב יהודה אמר רב]										◊
ישן היום, ולא חיישינן שמא ישן למחר	רב נחמן:										◊
באומר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום - שישן היום, כי לא מזדהיר - בתנאה, אבל באיסור מזדהיר.	ומודה רב יהודה:										◊
קונם שאני ישן, שאני מהלך, שאני מדבר וכו'	תנן:										◊
היכי דמי?											⋈
אילימא כדקתני שאני ישן											⋈
מי הוי נדרא?											⋈
חומר בשבועות, שהשבועות חלות על דבר שיש בו ממש ועל דבר שאין בו ממש, מה שאין כן בנדרים	והתנן:										⋈
ושינה דבר שאין בו ממש הוא											⋈
אלא דאמר קונם עיני בשינה											⋈
ואי דלא יהיב שיעורא, מי שבקינן ליה עד דעבר איסור בל יחל?											⋈
שבועה שלא אישן שלשה ימים - מלקין אותו וישן לאלתר	והא"ר יוחנן:										⋈
אלא דאמר קונם עיני בשינה למחר אם אישן היום											⋈
הא אמרת: כל באסוריה מזדהיר											⋈
אלא פשיטא דאמר קונם עיני בשינה היום אם אישן למחר											◊
ואי לא ניים היום, כי ניים למחר מאי בל יחל דברו איכא? אלא לאו בדניים, אלמא איתיה דניים, ותיובתא דרב יהודה,											◊
כי קתני - דאי ניים.											◊
לעולם כדקתני, ומאי בל יחל? מדרבנן.	רבינא:										◊
ומי איכא בל יחל מדרבנן?											⋈
איך											⋈
דברים המותרין ואחרים נהגו בהן איסור, אי אתה רשאי להתירן בפניהם, שנאמר: לא יחל דברו.	והתניא:										◊
שאת נהנית לי עד הפסח אם תלכי לבית אביך עד החג, הלכה לפני הפסח - אסורה בהנאתו עד הפסח	תנן:										◊
הלכה לפני הפסח - אסורה, לא הלכה - לא											⋈
הלכה לפני הפסח - אסורה ולוקה, לא הלכה - אסורה בעלמא.	רבי אבא:										◊
אחר הפסח - בכל יחל דברו	אימא סיפא:										◊
ואי דלא איתהני לפני הפסח מי איכא בל יחל?											⋈
אלא פשיטא דאיתהני, אלמא מיתהני, ותיובתא דרב יהודה,											◊
כי קתני, דאי איתהני הרי זה בכל יחל דברו.											◊
שאת נהנית לי עד החג אם תלכי לבית אביך עד הפסח, הלכה לפני הפסח - אסורה בהנאתו עד החג, ומותרת לילך אחר הפסח	תנן:										◊
הלכה - אסורה, לא הלכה - לא											◊

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ⚡
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראיה ■

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story

מקרא-key:

Talmud Navigator

נדירים-ואלו מותרים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
הוא הדין דאפילו לא הלכה אסורה, הלכה - אסורה ולוקה, לא הלכה - אסורה בעלמא.	רבא:									!	◊
ככר זו עלי היום אם אלך למקום פלוני למחר, אכל - הרי זה בכל ילך	מיתבי:									⚡	◊
מי קתני אוכל? אכל קתני, דכי אכל הרי זה בכל ילך.										!	◊
הלך - הרי זה בכל יחל דברו										⚡	◊
מהלך לא, וקשיא לרב יהודה										⚡	◊
"ה' דלינתי מהלך, איידי דקתני רישא אכל דלא מיתני ליה אוכל, תני סיפא הלך.	אמר לך רב יהודה:									!	◊
האומר לאשה קונם שאני משמשך, הרי זה בכל יחל דברו.											◊
והא משתעבד כד מדאורייתא, דכתיב: (שמות כא) שארה כסותה ועונתה לא יגרע										⚡	◊
באומר הנאת תשמישך עלי, והא לא קא ניחא ליה בתשמיש										!	◊
תשמישי עליך - כופין אותה ומשמשו, דשעבודי משעבדת ליה, הנאת תשמישך עלי - אסור, שאין מאכילין לו לאדם דבר האסור לו.	דאמר רב כהנא:									!	◊
שבועה שאיני ישן, שאיני מדבר, שאיני מהלך - אסור.											■
קרבן לא אוכל לך, הא קרבן שאוכל לך, לא קרבן לא אוכל לך - מותר.											■
מני מתניתין?										^	ג
ר' מאיר היא, דאי רבי יהודה, לא שני ליה קרבן ולא שני ליה הקרבן										!	◊
לקרבן לא אוכל לך - מותר	אימא סיפא:									⚡	◊
לקרבן לא אוכל לך - רבי מאיר אוסר	והתנן: [רבי מאיר]									⚡	◊
נעשה כאומר לקרבן יהא לפיכך לא אוכל לך	וא"ר אבא:									⚡	◊
לא קשיא: הא דאמר לקרבן, הא דאמר לא לקרבן, דלא הוי קרבן קאמר.										!	◊
שבועה לא אוכל לך, הא שבועה שאוכל לך, לא שבועה לא אוכל לך - אסור.											■
מכלל דהא שבועה שאוכל לך - דלא אכילנא משמע											■
שבועות שתיים שהן ארבע: שאוכל ושלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי	ורמינהו:									⚡	◊
מדקאמר שלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי, מכלל דשאוכל לך - דאכילנא משמע										⚡	◊
שאוכל שתי לשונות משמע: היו מסרבין בו לאכול, ואמר אכילנא אכילנא, ותו שבועה שאוכל - דאכילנא משמע אבל אמר לא אכילנא לא אכילנא, ותו אמר שבועה שאוכל - דלא אכילנא קאמר.	אביי:									!	◊
שאוכל דשבועה - שאי אוכל קאמר.	רב אשי:									!	◊
א"כ פשיטא, מאי למימרא?										⚡	◊
מהו דתימא, מיקם לישנא היא דאיתקיל ליה, קמ"ל.										!	◊
אביי לא אמר טעם כרב אשי, דלא קתני שאי אוכל										■	◊
ורב אשי נאדי מן טעם דאביי										■	◊
שלא אוכל נמי משמע שתי לשונות: היו מסרבין בו לאכול, ואמר לא אכילנא לא אכילנא, ואמר נמי שבועה בין שאוכל בין שלא אוכל - הדין אכילנא משמע דאמר ואיכא לתרוצה נמי לישנא שבועה שלא אוכל - שבועה דלא אכילנא קאמר, אלא תנא פסקה שאוכל - דאכילנא משמע, ושלא אוכל - לא אוכל משמע.	קסבר: [רב אשי]									■	◊
זה חומר בשבועות מבנדרים.											■
וחומר בנדרים מבשבועות כיצד? אמר קונם סוכה שאני עושה, לולב שאני נוטל, תפילין שאני מניח, בנדרים - אסור, בשבועות - מותר, שאין נשבעין לעבור על המצוות.											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-חזרה insertion of an earlier segment-קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדרים-ואלו מותרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
גבי כרי קסבר: כל שספיקו חמור מודאי לא מעייל נפשיה לספיקא, דאילו גבי נזיר ודאי, מגלח ומביא קרבן ונאכל, על ספיקו לא מצי מגלח.	רבא:										!	◇
אמר הריני נזיר עולם, מאי?	רב הונא בר יהודה לרבא:										?	◇
נזיר עולם נמי ספיקו חמור מודאי, דאילו ודאי הכביד שערו, מיקל בתער ומביא שלש בהמות, ואילו ספיקו לא.	א"ל: [רבא]										!	
אמר הריני נזיר שמשון, מאי?	[רב הונא בר יהודה לרבא]										?	◇
נזיר שמשון לא תניא.	א"ל: [רבא]										!	◇
נזיר שמשון	א"ל [רב הונא בר יהודה]: והאמר רב אדא בר אהבה, תניא:										?	◇
אי תניא תניא.	א"ל: [רבא]										■	
ההיא רבי יהודה משום ר"ט היא	רב אשי:										!	◇
אין אחד מהם נזיר, לפי שלא ניתנה נזירות אלא להפלאה.	דתניא, ר' יהודה משום ר"ט:										!	◇
אי הכי, מאי איריא שנגנב או שאבד?											?	◇
אלא להודיעך כחו דר' שמעון, דאף על גב דנגנב או שאבד, קסבר: מעייל איניש נפשיה לספיקא.											!	◇
סתם תרומה ביהודה כו'.	רבי יהודה:											■
הא מכירין - אסורין												■
אלמא ספיקא לחומרא												◇
סתם חרמים ביהודה מותרין, ובגליל - אסורין, שאין אנשי הגליל מכירין את חרמי הכהנים	אימא סיפא:										?	◇
הא מכירין - מותרין											?	◇
אלמא ספיקא לקולא											?	◇
סיפא ר"א ברבי צדוק היא	אביי:										!	◇
סתם תרומה ביהודה אסורה	דתניא, רבי יהודה:										!	◇
סתם חרמים בגליל אסורין.	רבי אלעזר בר' צדוק:										!	◇
נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בחרמו של ים, בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות של מלכים, הרי עצמי קרבן ואמר לא נדרתי אלא בעצם שהנחתי לי להיות נודר בו, קונם אשתי נהנית לי ואמר לא נדרתי אלא באשתי הראשונה שגירשתי, על כולן אין נשאלין להם, ואם נשאלו - עונשין אותן ומחמירין עליהן, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]											■
פותחין להן פתח ממקום אחר, ומלמדין אותן כדי שלא ינהגו קלות ראש בנדרים.	הכמים:											■
הא גופא קשיא, אמרת: אין נשאלין להן, והדר תני: אם נשאלו - עונשין אותן ומחמירין עליהן											?	◇
הכי קתני: וכולן אין צריכין שאלה, בד"א - בתלמיד חכם, אבל בעם הארץ שבא לישאל - עונשין אותו ומחמירין עליו.	רב יהודה:										!	◇
בשלמא מחמירין, דלא פתחינן ליה בחרטה, אלא עונשין היכי דמי?											?	◇
מי שנזר ועבר על נזירותו, אין נזקקין לו עד שינהוג בו איסור כימים שנהג בהן היתר, דברי רבי יהודה	כדתניא: [רבי יהודה]										!	◇
בד"א - בנזירות מועטת, אבל בנזירות מרובה דיו ל' יום.	רבי יוסי:										!	◇
הואיל ואמרי רבנן אין נזקקים לו, בי דינא דמזדקקי לא עביד שפיר	רב יוסף:										■	◇
משמתנין ליה.	רב אחא בר יעקב:										■	◇
פותחין לו פתח כו'.	הכמים:											■

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

נדריים-ואלו מותרים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאימרא	תנא:											◇
לעולם אל תהי רגיל בנדריים, שסופך למעול בשבועות ואל תהי רגיל אצל עם הארץ שסופך להאכילך טבלים אל תהי רגיל אצל כהן עם הארץ, שסופך להאכילך תרומה ואל תרבה שיחה עם האשה, שסופך לבא לידי ניאוף.												◇
כל הצופה בנשים - סופו בא לידי עבירה, וכל המסתכל בעקבה של אשה - הויין לו בנים שאינן מהוגנין.	רבי אחא ברבי יאשיה:											◇
ובאשתו נדה.	רב יוסף:											◇
עקבה דקתני - במקום הטנופת, שהוא מכוון כנגד העקב	רבי שמעון בן לקיש:											◇
(שמות כ) בעבור תהיה יראתו על פניכם - זו בושה, לבלתי תחטאו - מלמד שהבושה מביאה לידי יראת חטא מיכן אמרו: סימן יפה באדם שהוא ביישן.	תניא:											◇
כל אדם המתבייש לא במהרה הוא חוטא, ומי שאין לו בושת פנים - בידוע שלא עמדו אבותיו על הר סיני.	אחרים:											◇
ד' בדריים סחו לי מלאכי השרת: חיגרין מפני מה הויין? מפני שהופכים את שולחנם, אילמים מפני מה הויין? מפני שמנשקים על אותו מקום, חרשים מפני מה הויין? מפני שמספרים בשעת תשמיש, סומין מפני מה הויין? מפני שמסתכלים באותו מקום.	רבי יוחנן בן דהבאי:											◇
מפני מה בניך יפיפין ביותר?	ורמינהו: שאלו את אימא שלום:											◇
אינו מספר עמי לא בתחלת הלילה ולא בסוף הלילה אלא בחצות הלילה, וכשהוא מספר מגלה טפח ומכסה טפח, ודומה עליו כמי שכפאו שד ואמרתיו לו: מה טעם? ואמר לי: כדי שלא אתן את עיני באשה אהרת, ונמצאו בניו באין לידי ממזרות.	אמרה להן: אימא שלום]											◇
לא קשיא: הא במילי דתשמיש, הא במילי אחרנייתא.												◇
זו דברי יוחנן בן דהבאי, אבל אמרו חכמים אין הלכה כיוחנן בן דהבאי, אלא כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה משל לבשר הבא מבית הטבח, רצה לאכול במלח - אוכלו, צלי - אוכלו, מבושל - אוכלו, שלוק - אוכלו וכן דג הבא מבית הצייד.	רבי יוחנן: [חכמים]											◇
מאן מלאכי השרת? רבנן, דאי תימא מלאכי השרת ממש, אמאי אמר רבי יוחנן אין הלכה כיוחנן בן דהבאי? הא אינהו בקיאי בצורת הולד טפי ואמאי קרו להו מלאכי השרת? דמצייני כמלאכי השרת.	אמימר:											◇
ההיא דאתאי לקמיה דרבי, אמרה לו: רבי, ערכתני לו שלחן והפכנ												◇
בתי, תורה התירתך, ואני מה אעשה לך.	אמר לה: [רבי]											◇
ההיא דאתאי לקמיה דרב, אמרה לו: רבי, ערכתני לו שלחן והפכנ												◇
מאי שנא מן ביניתא.	אמר: [רב]											◇
(במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם - מכאן אמר רבי: אל ישתה אדם בכוס זה ויתן עיניו בכוס אחר.												◇
לא נצרכא אלא דאפילו ב' נשיו.	רבינא:											◇
(יחזקאל כ) וברותי מכם המורדים והפושעים בי - אמר רבי לוי: אלו בני תשע מדות, בני אסנת"ת משגע"ח: בני אימה, בני אנוסה, בני שנואה, בני נידוי, בני תמורה, בני מריבה, בני שכרות, בני גרושת הלב, בני ערבוביא, בני חצופה	[רבי לוי]											◇
איני?												◇
כל אדם שאשתו תובעתו - הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם, שנאמר: (דברים א) הבו לכם אנשים חכמים ונבונים, וכתיב: ואקח את ראשי שבטיכם ולא כתיב נבונים, וכתיב: (בראשית מט) יששכר חמור גרם, וכתיב: (דברי הימים א' יב) מבני יששכר יודעי בינה לעתים	והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:											◇
ההיא דמציא ארצויי.												◇
הדרן עלך ואלו מותרין.												◇